

af forslaget, at den ansvarlige tilladelseshaver skal angives ved afslutningen af det enkelte program.

Forslaget har til formål at sikre, at der i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i radio- og fjernsynsloven alene gøres ansvar gældende overfor én station, og at en eventuel sanktion ikke pålægges samtlige stationer, som har udsendt det pågældende program. Networking kan bl.a. indebære, at programmerne udsendes samtidig, og uden at hver enkelt networking-station på forhånd har haft mulighed for at høre eller gennemse de enkelte programmer.

Det bemærkes, at sager om programmer udsendt som led i networking afgøres af Udvalget vedr. Lokal Radio og TV, jf. lovforslagets nr. 39, ad § 59, stk. 4, idet det herved bl.a. sikres, at sager om et program, som udsendes i flere lokale områder, i forhold til radio- og fjernsynsloven alene behandles af én myndighed. Det er de lokale nævn, som fører tilsyn med den del af programvirksomheden, som ikke består af networkingprogrammer. Det er ligeledes de lokale nævn, som fører tilsyn med overholdelsen af forpligtelserne i stk. 1.

Forslaget har ikke konsekvenser for de enkelte tilladelseshaveres ansvar i forhold til medieansvarsloven. Det gælder derfor fortsat, at der på hver enkelt station for hver udsendelse skal findes en programleder, som i videst muligt omfang skal have kendskab til, hvem der har deltaget i eller på anden måde medvirket i udsendelsen, således at personkredsen for et eventuelt straf- eller erstatningsansvar efter medieansvarsloven kan klarlægges uden større vanskeligheder, jf. § 53, stk. 1. Tilladelsens indehaver skal sørge for, at det efter afslutningen af hvert program oplyses, hvem der er programleder, ligesom der skal foretages en identifikation af stationen, jf. § 53, stk. 2.

Til nr. 32
ad § 51

Det nuværende stk. 1, hvorefter reklamer og programmer, hvortil der ydes tilskud, samt programmer, for hvilke der er betalt for sendetid, kan indgå i programvirksomheden efter reglerne i kapitel 8, foreslås opretholdt.

I stk. 2 foreslås det, at reklamer dog ikke må indgå i programvirksomheden i »vinduer«. Da nyordningen på lokal-tv-området indebærer mulighed for støtte til ikke-kommercielle fjernsynsforetagender, er der behov for en klar adskillelse mellem reklamefinansierede og ikke-reklamefinansierede fjernsynsforetagender. I ikke-kommercielle fjernsynsforetagenders virksomhed kan der fortsat indgå program-

mer, hvortil der ydes tilskud og programmer, for hvilke der er betalt for sendetid.

Til nr. 33
ad § 55, stk. 2

Bestemmelsen fastsætter de nærmere betingelser for, hvornår en tilladelse til programvirksomhed kan inddrages midlertidigt eller endeligt. De gældende regler foreslås videreført. Det foreslås herudover, at en tilladelse kan inddrages, hvis en networking-station overtræder kravet om at afsætte sendetid til ikke-kommercielle fjernsynsforetagender, jf. § 50 a, stk. 1, nr. 3. Det foreslås endvidere, at en tilladelse kan inddrages, hvis stationen ikke overholder pligten til at sørge for, at der efter hvert networkingprogram angives én ansvarlig tilladelseshaver, jf. § 50 a, stk. 3.

Til nr. 34
ad § 56, stk. 1

Forslaget er en konsekvensrettelse af lovforslagets nr. 36, ad § 56, stk. 3.

Til nr. 35
ad § 56, stk. 2

Ifølge medieaftalen skal den nuværende hovedregel om, at kun op til 5 kommuner kan gå sammen om at danne et fælles nævn, ophæves. For at bevare det lokale særpræg i ordningen skal der dog fastholdes en øvre grænse for lokalområdets størrelse, f.eks. efter indbyggertal.

Det foreslås, at nabokommuner med tilsammen indtil 200.000 indbyggere får mulighed for at nedsætte et fælles nævn. Bestemmelsen giver stationerne mulighed for at opnå et større lytter- og seergrundlag, samtidig med at det lokale særpræg søges bevaret, ligesom afgrænsningen mellem lokal og regional programvirksomhed opretholdes. Den gældende dispensationsmulighed opretholdes, således at Udvalget vedr. Lokal Radio og TV kan godkende, at nabokommuner med tilsammen flere end 200.000 indbyggere nedsætter et fælles nævn. Det forudsættes, at udvalget - som hidtil - lægger vægt på de traditionelle handelsmæssige og kulturelle samt andre forhold, der kan begrunde et naturligt fællesskab mellem de pågældende kommuner, herunder de særlige geografiske forhold i storbyområder. Fælles nævn bestående af kommuner med tilsammen flere end 200.000 indbyggere, der har været nedsat i den foregående funktionsperiode, vil kunne nedsættes uden udvalgets godkendelse.